

Otkrivenje 19

1) I posle ovog čuh veliki glas naroda mnogog na nebu gde govori: Aliluja! Spasenje i slava i čast i sila Gospodu našem; 2) Jer su istiniti i pravi sudovi Njegovi, što je osudio kurvu veliku, koja pokvari zemlju kurvarstvom svojim, i pokajao krv slugu svojih od ruke njene. 3) I drugom rekoše: Aliluja! I dim njen izlažaše vavek veka. 4) I padoše dvadeset i četiri starešine, i četiri životinje, i pokloniše se Bogu koji seđaše na prestolu, govoreći: Amin, aliluja!

5) I glas iziđe od prestola koji govori: Hvalite Boga našeg sve sluge Njegove, i koji Ga se bojite, i mali i veliki. 6) I čuh kao glas naroda mnogog, i kao glas voda mnogih, i kao glas gromova jakih, koji govore: Aliluja! Jer caruje Gospod Bog Svedržitelj. 7) Da se radujemo i veselimo, i da damo slavu Njemu; jer dođe svadba Jagnjetova, i žena Njegova pripremila se; 8) I dano joj bi da se obuče u svilu čistu i belu: jer je svila pravda svetih.

9) I reče mi: Napiši: Blago onima koji su pozvani na večeru svadbe Jagnjetove. I reče mi: Ove su reči istinite Božije. 10) I padnuvši pred nogama njegovim poklonih mu se; i reče mi: Gle, nemoj, ja sam sluga kao i ti i braća tvoja koja imaju svedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni; jer je svedočanstvo Isusovo Duh Proroštva. 11) I videh nebo otvoreno, i gle, konj beo, i koji seđaše na njemu zove se Veran i Istinit, i sudi po pravdi i vojuje. 12) Oči su Mu kao plamen ognjeni;

Na glavi Njegovoj krune mnoge, i imaše ime napisano, kog niko ne zna do On sam. 13) I beše obučen u haljinu crvenu od krvi, i ime se Njegovo zove: Reč Božija. 14) I vojske nebeske idahu za Njim na konjima belim, obučene u svilu belu i čistu. 15) I iz usta Njegovih iziđe mač oštar, da njime pobije neznabošce; i On će ih pasti palicom gvozdenom; i On gazi kacu vina i srdnje i gneva Boga Svedržitelja. 16) I ima na haljini i na stegnu svom ime napisano: Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima.

17) I videh jednog anđela gde stoji na suncu i povika glasom velikim govoreći svima pticama koje lete ispod neba: Dođite i skupite se na veliku večeru Božiju, 18) Da jedete mesa od careva, i mesa od vojvoda, i mesa od junaka, i mesa od konja i od onih koji sede na njima, i mesa od svih

slobodnjaka i robova, i od malih i od velikih. 19) I videh zver i careve zemaljske i vojnike njihove skupljene da se pobiju s Onim što sedi na konju i s vojskama Njegovim.

20) I bi uhvaćena zver, i s njom lažni prorok koji učini pred njom znake kojima prevari one koji primiše žig zverin i koji se poklanjaju ikoni njenoj: živi biše bačeni oboje u jezero ognjeno, koje gori sumporom. 21) A ostali pobijeni biše mačem Onog što sedi na konju, koji iziđe iz usta Njegovih: i sve se ptice nasitiše od mesa njihovog.

1-3) Posle ovog čuh veliki glas naroda mnogog na nebu gde govori: Aliluja! Spasenje i slava i čast i sila Gospodu našem; Jer su istiniti i pravi sudovi Njegovi, što je osudio kurvu veliku, koja pokvari zemlju kurvarstvom svojim, i pokajao krv slugu svojih od ruke njene. I drugom rekoše: Aliluja! I dim njen izlažaše vavek veka.

U Otkrivenju 18: 20 je poziv na veselje: Veseli se nad njom nebo, i sveti apostoli i proroci, jer Bog pokaja sud vaš na njoj.

U prvom delu ovog poglavlja vidimo radosnu proslavu mnoštva u Nebu: Proroka, apostola i mnoštine naroda. U Pismima nalazimo mnoge poredne proslave kojima izbavljeni u velikoj radosti proslavljaju Boga. Na drugoj obali Crvenog Mora razleže se oduševljena pesma Mojsija i Izrailja u *Izlasku 15: 1-13. Pevaću Gospodu, jer se slavno proslavi; konja i konjika vrže u more. Sila je moja i pesma moja Gospod, koji me izbavi; On je Bog moj, slaviću Ga; Boga oca mog, i uzvišavaću Ga.*

Gospod je velik ratnik; ime mu je Gospod. Kola Faraonova i vojsku njegovu vrže u more; izbrane vojvode njegove utopiše se u Crvenom moru. Bezdani ih pokriše; padoše u dubinu kao kamen. Desnica Tvoja, Gospode, proslavi se u sili; desnica Tvoja, Gospode, satire neprijatelja. I mnoštvom veličanstva svog oborio si one koji ustaše na te; pustio si gnev svoj, i proždre ih kao slamu. Od daha nozdrva Tvojih sabra se voda; stade u gomilu voda koja teče; stinuše se vali usred mora.

Neprijatelj reče: Teraću, stignuću, deliću plen; nasitiće ih se duša moja, izvući ću mač svoj, istrebiće ih ruka moja. Ti dunu vetrom svojim, i more ih pokri, i utonuše kao olovo u dubokoj vodi. Ko je kao Ti među silnima,

Gospode? Ko je kao Ti slavan u svetosti, strašan u hvali, i da čini čudesna? Ti pruži desnicu svoju, i proždre ih zemlja. Vodiš milošću svojom narod, koji si iskupio, vodiš krepošću svojom u stan svetosti svoje. Psalam 136. odječe slavom mnogih silnih dela Gospodnjih.

Uključujući i ovu pobjedu nad faraonom i morskom silom, psalmist naziva Gospoda Slavnim Ratnikom. *U Danilu 2: 19-23 mladi prorok blagoslovi Boga nebeskog: Da je blagosloveno ime Gospodnje od veka do veka; jer je Njegova mudrost i sila; i On menja vremena i čase; smeće careve, i postavlja careve;*

On daje mudrost mudrima i razum razumnima. On otkriva šta je duboko i sakriveno, zna šta je u mraku, i svetlost kod Njega stanuje. Tebe, Bože otaca mojih, hvalim i slavim! Ti si mi dao mudrost i silu, Ti si mi objavio za šta Te molismo objavivši nam stvar carevu. U Sudijama 5 Devora i Varak uznose slavopoj Bogu. Sećamo se pojave Petra one noći na molitvenim sastanku u Delima 12? Prvo Roda nije otvorila vrata od radosti zbog velike novosti...

Najposle Petar utišava učenike da bi mogli čuti njegovo svedočanstvo. Gospodnji narod je slavio mnoge pobjede našeg Boga nad protivnicima. Naš Gospod nas veseli Svojim izbavljenjima. U prvim godinama drugog svetskog rata vrlo potresna i uzbudljiva promena podsetila je neke učenike na Knjigu o Jestiri; kao jasna opomena Božijeg staranja za Svoj narod. Vlasti evropskih država pripremale su se za masovni vojni sukob koji je već krenuo u nekim delovima sveta.

Opšte pozivanje svih 'vojnih obveznika' potreslo je tok života mnogih Hrišćana. Učenici su bili pod pretnjom prekog vojnog suda i smrtne kazne zbog neprihvatanja neograničene vlasti vojnih krugova. Narode je zahvatala panika i pretnja: Ubijaj da ne budeš ubijen. Manji broj vernika se bezuslovno poverio volji Nebeskog Oca i bio zatvoren u vojne zatvore u očekivanju osude na smrt – bez milosti. Veći broj odustao je od svoje odanosti Sinu Najvišega.

Taj broj je bio pod oružjem odnešen u predele razaranja imovine i života mesnih stanovnika. Mnogi se nikad nisu vratili. Oficiri u vojnim zatvorima su obavestili verne učenike da moraju izabrati potpunu pokornost

zapovednicima, Ili biti ubijeni – streljani. Dok su očekivali smrtnu kaznu, masovna invazija stranih trupa i naoružanja zauzela je te države. Nova vojna vlast je pustila Hrišćane iz zatvora – njihovim porodicama, starima i deci.

Učenici spremni da pretrpe sve što im naš Otac dodeli bili su pošteđeni krvoprolića u ratu i zadivljeni Hristovom moći da nas održi u trpljenju i izbavlja od opasnosti. U Delima 6. i 7. Stefan je suočen sa zverskim besom protivnika, a naš Gospod mu otkriva nebesku slavu; tako je on samo nastavio da proslavlja našeg Spasitelja u večnom obožavanju sa svima koji su već tamo i čekaju na nas.

Sva pobožna veselja su slavna... Poslednje slavlje je najslavnije i nastavlja se beskrajnim trijumfom u obožavanju oko prestolja Nebeskog Cara. Reči nebeske pohvale i slavopoja su odabrane Svetim Duhom: Spasenje, čast, slava i moć Gospodu našem Bogu! Njegovi su putevi istiniti a Njegovi sudovi su pravedni:

Isti Duh ispunjava Carstvo na Nebu i na zemlji. Carstvo je oko prestola i, u srcima koja je nastanio Sobom. Dok smo još u ovom telu, reči tih pohvala Višnjemu ispunjavaju potrebe naše duše u skladu sa obiljem mira i radosti u Večnom Carstvu. Prva reč je 'Alilija!' Slava Bogu našem, Svemoćnom, Večno Živom! Mi se radujemo Njegovim blagoslovima i darovima i proslavljamo Ga. Slavimo Boga Kad trpimo zlostavljanje od Neprijatelja. Kad nas napada roblje Sotone, hvalimo Boga!

Kada zvani vernici u koje smo imali poverenja pogaze obećanja vernosti Spasitelju, mi hvalimo našeg Gospoda u našem bolu i sa suzama; ali nikad ne prestajmo slediti u punom poverenju našeg Cara nad carevima i Gospoda nad gospodarima, našeg Nebeskog Ženika, čežnju i ljubav naših duša: večno Aliluja Ocu i Sinu. Kroz vernost, ON nas pobednički vodi ka beskrajnim otkrivenjima! Naš Otac je Svemoćan; naš Vlasnik je večno u vlasti. U 17. glavi je pokazana đavolska tajna.

Sve njegove namere i nastojanja su zasnovana na pokvarenosti, raspadu i zaraznim samouništenjem. U 18. glavi nam je otkriven pad Vavilona: nijedan greh ne izbegne pravedni sud našeg Boga. Nikakva moć tame ne održi se pred svetlošću Istine u Hristu. Ni jedno dete našeg Nebeskog Oca

ne izgubi bitku protiv Sotone dokgod hodi u videlu Nauke Jevanđelja. Pobjeda je u Hristu, našem Gospodu! Aliluja! Sledeći usklik je 'Spasenje'.

Spasenje Avelja je posvedočeno Gospodnjim primanjem Aveljevog prinosa i smrću prvog mučenika za svetu veru Hrista. Mojsije je vođen kroz faraonsku tiraniju, usvajanje u carsku porodicu, Božiji poziv i izbavljenje Izrailja od ropstva. Pismo čuva podatke mnogih primera; najslavnije svedočanstvo otkriva se primerom i svedočanstvom Gospoda i Spasitelja našeg. Mi doživljavamo Njegovo spasenje u našem odvajanju od sveta tame i izbavljenju od vlasti greha.

ON nas neprestano ispravlja, utešava, snaži i odgaja nas sve dok nas ne prenese do samog Nebeskog predvorja. ON je Začetnik naše vere i Usavršitelj spasenja. Okruženi smo velikim oblakom svedoka koji će Ga beskrajno slaviti... Njegovo spasenje se odvija slavno u Njegovoj neprestanoj pobjedi Sotone i to ovde i sada – do poslednjeg dana a potom - večno. Naš Spasitelj je podneo više nego svi mi – ljudi – zajedno brojeći od Adama do poslednjeg suda. On i nas još trpi i nosi.

U svojoj službi Ocu ON je slavniji od sve vojske nebeske i svih svetih iskupljenika na Nebu i na zemlji. Njegovo je svo spasenje i Njega svi mi proslavljamo bez kraja. Sledeći usklik ushićenog obožavanja je 'Slava!'

Večna je slava Božijeg Sina. Njegova slava nije izbledela niti potamnila ni kad je uzeo naše mesto pod strašnom osudom savršene pravde Boga. Kroz tešku tamu naše večne propasti zrači neuništiva slava Vekovečnog Tvorca, Spasitelja i Njegovo Večno Jevanđelje: Svojom smrću usmrtio je našu smrt. Njemu odajemo čast jer je sav neizrečno mnogo slavan i vredan časti. Njemu pripada čast za poniženja podnešena za našu korist.

Njemu dugujemo čast kad nas učini vrednima ponižavanja radi svedočanstva Jevanđelja. Vredan je časti jer nas izbavlja od đavolskih zamki nadmenog samouzvišavanja i sebičnog jada. Jedina čast koju možemo ispravno želeti i nastojati da ostvarimo je čast Hristu i, u Ime Hrista, Njegovim iskupljenima. Sva moć je Njegova zanavek: ON je posvedočio silu Nebeskog Oca u Sebi – Jedinorodnom Sinu Višnjega.

Njegova je moć stvaranja, moć spasenja, sila Koja pobeđuje greh i svet,

Sotonu i smrt u našem srcu i umu da nas učini novim bićem – Njegovim živim svedočanstvom u svetu grešnika. Njegova moć omogućava nam rast u veri i poznanju Sina i Oca. Aliluja! Njegovo spasenje, slava, čast i moć posvedočavaju se proglasom Jevanđelja i Njegovom pravednom osudom zla – Sotone i greha. ON osuđuje veliku bludnicu u Edemskom Vrtu, u Kajinovom grehu;

U velikom potopu, u uništenju tri grada i Sodoma i u svim propastima velikih carstava grešnog sveta. ON osuđuje veliku bludnicu Svojim Prinosom za naš otkup. ON osuđuje svaku grešnost u našem srcu, umu, duši, telu, namerama i delima. Hristov Duh u nama osuđuje greh. Pokorno i zahvalno primajmo svaki prekor, ispravku i pohvalu našeg Cara i Vlasnika. I mi osuđujmo bludnicu u svemu da budemo uvek na strani našeg Spasitelja;

Jer nas ON vodi u dobrom pravcu na dobro mesto – na Njegovu desnu stranu. Njegovom i našom osudom greha ON nas opravdava Svojom blagodaću. Ni jedna suza iskrenog pokajanja, ni kap znoja pobožnog truda, ni kap krvi Njegovih mučenika, nikad nije uzalud: u Hristu, Večnom Caru Mira, sve je obilno nagrađeno. Velika bludnica je osuđena jer je iskvarila zemlju svojom pokvarenošću. Iskvarenost ne može da se razdvoji od osuda.

Čim je prvi par ljudi zgrešio, njihova bezazlenost i čistota su bile izgubljene. U svome Tvorcu, Izvoru svih blagoslova, zamišljali su opasnost: sakrili su se među drveta u vrtu. Blud i bezbožnost su staze ubistva i samouništenja.

Razvrat je potpuna bezobzirnosti prema sebi i bližnjima. Greh upropašćuje i zločinca i žrtve zločina. Greh sadrži osudu u samom svom delu, u poricanju odgovornosti i u pravdanju zala. Greh obiluje raspadljivošću jer pravdanjem greha osuđuje pravednu osudu da bi se ponavljao i umnožavao. Greh zagadi um, srce, dušu i telo pa grešnik nema moći da se izbavi. Greh opogani prirodu, uspomene i nade za budućnost. Greh je smrtna rana ljudskog života u sadašnjosti i za večnost.

Osuda greha je osnova razumevanja pravednosti i pravosuđa. Ravnodušnost ili popustljivost prema grehu je nepravedna i neopravdana. U osudi greha ne smemo uzeti oružje đavola. Sotona se služi lažima i licemerstvom. Kad sledimo Reč Božiju u osudi greha, mi smo na sigurnom

putu. Kad je naš Spas trpeo za naš otkup, robovi tame su mogli misliti da oni pobeđuju; ali naš Nebeski Otac je dao znake pobede: tama je pokrila zemlju, zaves u hramu se raskinuo;

Rimski kapetan je priznavao, Josif je postao javan učenik Hrista (Marko 15: 33-43). U Luci 23: 48 narod ne skriva znake potresnog kajanja: žrtvom Jagnjeta moćna država Zlotvora ruši se i raspada. Kad mi trpimo za svedočanstvo našeg Spasitelja, iako robovi tame misle da mi gubimo bitku, naš Nebeski Otac nastavlja Svoje divno delo a država đavola se potresa i razara. Ponizno i hrabro sledimo našeg Vođu u pobožnoj revnosti, podnošenju i suočavanju sa smrću;

To je naša osuda zla i potvrda Božijeg pravednog suda. Koliko puta kroz istoriju Bog je pokazao Svoje nezadovoljstvo prema goniteljima i zlim vladarima u nagloj i burnoj propasti njihovih država i uređenja? Na kraju, niko neće pobeći od posledica svojih bezakonja. Ovde je narečen poslednji sud Božiji - poslednja velika osuda: Sotone, Vavilona – te velike bludnice – njihovih zveri, čudovišta, lažnih proroka i vladajućih dželata koji su se opijali krvlju svetih mučenika;

Trajni oblaci njihovog dima su strašna potvrda sotonske pokvarenosti i veličanstveno svedočanstvo Božije savršene pravednosti. U 1. stihu je usklik nebeskog mnoštva: Aliluja! Spasenje! Slava! Čast! Sila Gospodu našem! U 2. stihu je razlog radosti u ovom delu otkrivenja: Istiniti su i pravi sudovi Njegovi, što je osudio kurvu veliku, koja pokvari zemlju kurvarstvom svojim, i pokajao krv slugu svojih od ruke njene.

U 3. stihu se ponavlja: Aliluja! Između dva usklika 'Aliluja' pokazuje se istinska priroda nebeskih stanovnika i priroda novorođene dece Božije. Potom je dopunjeno: I dim njen izlažaše vavek veka.

Mi verujemo u Gospodnju pravednost i pre nego se svi Njegovi sudovi potpuno izvrše. Po izvršenju poslednjeg suda mi imamo silno svedočanstvo: milost Boga našega je neizmerna a Njegova pravda je neumitna. Mnoštvo u 1. stihu prvo proglasi a potom potvrdi: 'Aliluja', slava našem savršeno pravednom Gospodu. Dvorane Večnog Carstva odjeću beskrajnim usklikima zahvalnog obožavanja našeg Svetog, Blagodatnog i strpljivog Boga.

Odjeci potvrđuju: Bog je pravedan u Svojim sudovima; osudio je zlo, Zlotvora i sve tvrdokorne protivnike Spasenja. Mučenici i sve iskupljene duše zanev se vesele zaodenući lepotom Hristove pravednosti. Ta divna svadbena odeća je dar Nebeskog Ženika Svojoj Nevesti – dušama koje ON ljubi ljubavlju večnom. Svadbena radost se nastavlja bez kraja.

4-6) Dvadeset i četiri starešine i četiri životinje padoše i pokloniše se Bogu koji seđaše na prestolu, govoreći: Amin, aliluja! I glas iziđe od prestola koji govori: Hvalite Boga našeg sve sluge Njegove, i koji Ga se bojite, i mali i veliki. I čuh kao glas naroda mnogog, i kao glas voda mnogih, i kao glas gromova jakih, koji govore: Aliluja! Jer caruje Gospod Bog Svedržitelj.

Sa radosnim izrazima mnoštva u proslavi Boga spajaju se još snažniji postupci četiri bića punih života i slave.

Starešinsko obožavanje sliva se u celukupnu proslavu Večnog Cara večnog carstva. Odjeci se razležu u beskraj. Savršena harmonija života, ljubavi, mira i radosti raste u savršenstvu. Starešine i veličanstvena zadivljujuća bića polažu sebe do podnožja prestola Obožavanog Nebeskog Veličanstva i kliču 'Amin! Aliluja!' Svi su jedna ushićena Zajednica večne sreće i svako na svom mestu, u svojoj službi uzvišuje Najvišega Koji ih je udostojio Svog mora ljubavi, mira i radosti obožavanja.

Ispunjene su reči Nebeskog Učitelja u Luci 12: 48: Kome je god mnogo dano mnogo će se iskati od njega; a kome predaše najviše najviše će iskati od njega. Plodovi naporne setve i obrade, jesu sve ove beskrajne radosti te žetve. Sin Kome je najviše predano ispunio je sve što je ugodno Ocu i večno blagosilja sve Svoje kojima je mnogo dao i koji prinose sebe svom Caru u radosnom obožavanju.

Uvek novi podsticaj iz Samog Vrela Života i Svemoćstva osvežava sve blažene: Hvalite Boga našeg sve sluge Njegove, i koji Ga se bojite, i mali i veliki. Obožavajte GA svojom službom od srca! Bez izuzetka – svi iskupljeni, obožavajte ga ljubavlju, strahopoštovanjem i zahvalnošću! Svemoćni Stvoritelj, Večni Otac, Gospod Bog Savaot u svetoj i uzvišenoj radosti veseli se svetom koji je stvorio i iskupio.

Samo razmišljanjem o tom sjaju naša duša podrhtava novim saznanjem: ja

sam ništa bez Hrista; a u Hristu sam usred večne slave i večnog izobilja ljubavi. Da li je to glas Nebeskog Oca? Ili je to glas Gospoda Isusa? Je li to moćni osećaj Svetog Duha? Dal'su to glasovi četiri bića? Da li je to izraz savršenog Očinskog zadovoljstva u ljubljenu Sinu ili još jedan izliv Sinovljeg savršenog obožavanja savršeno pravednog Oca?

Nije li to procvat Stvoriteljskog zadovoljstva u Stvaranju 1: 31 Pogleda Bog sve što je stvorio, i gle, dobro beše veoma. Kao da naš pogled vere, naš um i srce sagleda više od uzvišenijeg značenja *1. Korinćanima 2: 9: Šta oko ne vide, i uho ne ču, i u srce čoveku ne dođe, ono ugotovi Bog onima, koji Ga ljube*. Moje najodabranije reči ne mogu izraziti ushićeni uzvrat mnoštva. Svi žitelji Carstva, sva vojska nebeska zajedno sa svojim Carem, prepuni su i uzajamno se ispunjavaju ljubavlju, oduševljenjem, zahvalnošću i mirom.

Ova večna nebeska plima blaženstva je blaga i osvežavajuća kao prolećni povetarac i silna kao nezadrživa nebrojena vojska u triumfalnom pohodu ka večnoj slobodi. Čiste sladosti iskupljenih duša su kao kapi slasti u mirisnim cvetovima, a potpuno jedinstvo mnoštva spojenog Duhom Hrista, našeg ljubljenu Spasitelja i Gospoda, je kao plima okeana, gromka grmljavina obožavanja... Sve to daleko prevazilazi sadašnje granice našeg razumevanja.

Da li je to blaženstvo koje mi otiskujemo dalje od sebe svojim ponosom, telesnom sebičnošću, taštinom, brigama, sumnjama, strahovanjima, nerazumevanjem i pogrešnim tumačenjem Pisma? Da li su to darovi i obilje blagodati koje gubimo kad na bilo koji način pomažemo našem Neprijatelju da ošteti našu Zajednicu u Duhu našeg Spasitelja? Budimo u neprestanim molitvama Gospodu za sve potpunije saznanje i iskustva da ON nas izbavlja od Njegove osude označene dimom neugasivog ognja.

Naš Spasitelj nas spasava od večnog izgaranja nepokajane pokvarenosti đavola i njegovih žrtava. Hristos Isus je naš Gospodar večne ljubavi, spasenja i večnog života; Nebeski Ženik svih iskupljenih duša. Iako ne možemo shvatiti u celosti neizmernu veličinu našeg Stvoritelja i slavu, Veličanstvo, večnu ljubav i Večno Jevanđelje, ON nam daje pred-ukus tih sladosti koje uklanjaju svaku našu malodušnost i uznose nas bliže blagoslovenom zboru da slivamo naše hvale i slavopoje sa nebeskom

milozvučnom harmonijom:

Aliluja! Naš Gospod, Višnji Bog, vlada! Spasenje, slava, čast i moć Gospodu našem Bogu: Njegovi sudovi su pravda i istina; a milost i blagodat Mu je neizmerna.

7-9) Radujmo se i veselimo se, i dajmo slavu Njemu; jer dođe svadba Jagnjetova, i žena Njegova pripremila se; I dano joj bi da se obuče u svilu čistu i belu: jer je svila pravda svetih. I reče mi: Napiši: Blago onima koji su pozvani na večeru svadbe Jagnjetove. I reče mi: Ove su reči istinite Božije.

Naš Gospod nam pokazuje Njemu poznate radosti u Luci 6: 22-23. Blago vama kad na vas ljudi omrznu i kad vas rastave i osramote, i razglase ime vaše kao zlo Sina radi čovečijeg.

Radujte se u onaj dan i igrajte, jer gle, vaša je velika plata na nebu. Jer su tako činili prorocima očevi njihovi. Radi potpunijeg razumevanja, predlažem da saslušate razlaganje Mateja 5. Gospod nas uči ispravan izbor i odmeravanje vrednosti da ne podležemo sklonostima skretanja ni popuštanja kad nam pretili ili nas već snalazi trpljenje u telu. Naš Spasitelj kaže 'Radujte se' jer stradanja sadašnjeg vremena nisu ništa prema slavi koja će nam se javiti (Rimljanima 8: 18).

Ovi stihovi (7-9) zrače našim dušama sjaj i slavu Večnog Cara i carstva da razviju u nama veru i poznanje Jagnjeta. Tako u nama jača težnja za Njegovim carstvom i carovanjem u našem srcu, umu, duši i telu. Mi živimo i napredujemo u Hristu Istražnim proučavanjem Večnog Jevanđelja Spasenja uz neprestane molitve i nastojanja verne primene Reči Istine; življenjem u Jevanđelju - dan za danom - u željama, namerama i borbama.

Kad vidimo da nam zver uskraćuje udobnosti ovog sveta i zadovoljstva tela, ne uzdišimo. Budimo radosni i veselimo se našim Carem nad carevima, našim Nebeskim Ženikom i dajmo Mu čast. Sebične žalbe i strahovanja ne odaju čast Gospodu nego Neprijatelju. Našim odavanjem časti moćnom Jagnjetu Božijem potvrđuje se naše učešće u svadbi. Njegova je sva čast i slava još pre postanja sveta. Mi Njemu dugujemo sebe i sve što je vredno i korisno, ali ne možemo Mu ništa dodati jer sve je Njegovo.

Ako imamo išta naše, molimo od Njega moć da to odbacimo od sebe. U

Isaiji 64: 6-7: Svi bejasmo kao nečisto šta, i sva naša pravda kao nečista haljina; zato opadosmo svi kao list, i bezakonja naša kao vetar odnesoše nas. Nikoga ne bi da priziva ime Tvoje, da ustane da se Tebe drži... Samo zbog Njegove blagodati spasenja i preporoda možemo Ga radosno obožavati. Dajmo čast i slavu Moćnom Jagnjetu. Ponizio je Sebe da izbavi nas od mrtvila greha.

U *Jovanu 12: 31* naš Gospod Isus govori: *Sad je sud ovom svetu; sad će biti isteran knez ovog sveta napolje.* Od prvog prestupa do kraja, Bog osuđuje greh. Vernost Bogu izbacuje Sotonu. Tama greha i nepoznavanje Reči Života i Istine zarobljava nas u jaram đavola i drži nas u ropstvu smrti. Svojom nepokornošću Gospodu, grešnik je rob greha i smrti. Svadba Jagnjetova stiže svakom ko preda dušu i telo, vreme i snagu, našem Nebeskom Ženiku.

Budimo revnosni u molitvama i nastojanju svestranog i srdačnog predavanja svom Vlasniku da bi svetlost Njegovih otkrivenja zračila kroz naše svedočanstvo na druge duše oko nas. Izbranicima je podarena nova odeća. Duhovna svadbena odeća je prikazana skupocenim, čistim, belim platnom koje označava pravednost svetih. U nebeskoj slavi svi iskupljeni su odenuti u svetost, pravednost i lepotu Hrista, Večnog Spasitelja i Cara; nema druge odeće spasenja.

Svi učenici istrajni u vernosti do kraja zemaljskog putovanja imaju isti dar – istu nagradu za sve što je ostvario Gospod Isus u njihovom srcu i svedočanstvu. U Jedinorodnome, našoj Jedinoj stvarnoj Pravednosti, imamo silna svedočanstva. Rimljani 5: 21; 1. Korinćani 1:30; 2. Korinćani 5: 21; 1. Petrova 2: 24; 2. Petrova 1: 1. Nastavimo istrajno u molitvama da nas Gospod obdari pobožnošću koja uvek svedoči da je naš Gospod Isus Hristos naša pravednost.

ON neka nas sačuva od dremeža i nemarnosti da nam se svetiljke ne ugase u opasnoj tami. ON ima blagodat i moć da nas učini mudrim i vernim u Njegovom Videlu Jevanđelja koje sjaji u svadbenim dvoranama. Budimo u svesrdnim molitvama Blagoslovenom Spasitelju. ON neka usmeri naše želje i nastojanja da nam ON ukloni svu 'našu pravednost' i da nas obuče u Njegovu divnu svetost. Svadba se nastavlja.

ON nam daje odeću od najskupljeg platna i mi treba da svesrdno prigrlimo Hristove darove sa iskrenim priznanjem svoje nevrednosti; da nam ništa ne spreči primanje Njegove obilne blagodati. Ovo su reči Božije; a ON ima samo Živu Istinu za nas. Neka nas ništa ne razdvaja od obožavanja Blagoslovenoga u svako vreme i - u večnosti. To su blagoslovi našeg Nebeskog Oca u Njegovom ljubljenom Sinu za nas, Njegovu Izbranicu, skupo iskupljenu Njegovom žrtvom.

Sin je nju oprao Svojom krvlju za Svoje divne namere: večnu ljubav, beskrajnu radost, savršeno jedinstvo, život za Njegovo zadovoljstvo i večno spasenje. Zaista, Blago onima koji su pozvani na večeru svadbe Jagnjetove.

10) I (ja, Jovan) padnuvši pred nogama njegovim poklonih mu se; i reče mi: Gle, nemoj, ja sam sluga kao i ti i braća tvoja koja imaju svedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni; jer je svedočanstvo Isusovo Duh Proroštva.

Napomena anđela Jovanu u skladu je sa učenjem u *Kološanima 2: 18. Niko da vas ne vara po svojoj volji izabranom poniznošću i službom anđela, istražujući i šta ne vide, i uzalud nadimajući se umom tela svog. Obožavanje anđela je idolopoklonstvo.*

'Bogu se pokloni!' Kako je bilo moguće Jovanu da učini takvu grešku u stanju primanja tako obilnog i silnog otkrivenja? U Delima 10: 9-16 naš Gospod priprema Petra za propoved Jevanđelja novim učenicima u Cezariji. U stihovima 13. – 16. Petar se odupire Gospodnjoj Reči. Čuo se *glas k njemu (Petru): Ustani, Petre! Pokolji i pojedji. A Petar rece: Nipošto, Gospode! Jer nikad ne jedoh šta pogano ili nečisto. I gle, glas opet k njemu drugom: Šta je Bog očistio ti ne pogani.*

Ovo bi triput, i sud se opet uze na nebo. Mislim da naš Gospod usmerava ovu pojavu ka ispoljavanju Petrove ljudske slabosti, da bi mu dao novu snagu – potrebnu za predstojeće delo Hristove blagodati. Apostol je 'ispravljen' na delu radi slabih, koje nije lako ispraviti – u *Galatima 2: 11-17. Kad dođe Petar u Antiohiju, (ja, Pavle,) u oči njemu protiv stadoh; jer beše zazoran. Pre, dok ne dođoše neki od Jakova, jeđaše s'neznabošcima, a kad dođoše, ustručavaše se i odvajase bojeći se onih koji su iz obrezanja.*

I dvoličahu s njim i ostali Judejci, tako da i Varnava prista u njihovo

dvoličenje. Kad ja videh da ne idu pravo k'istini jevanđelja, rekoh Petru pred svima: Kad ti, koji si Jevrejin, neznabožački a ne jevrejski živiš, zašto neznabošce nagoniš da žive jevrejski? Mi koji smo rođeni Jevreji, a ne grešnici iz neznabožaca, pa doznavši da se čovek neće opravdati delima zakona, nego samo verom Isusa Hrista, i mi verovasmo Hrista Isusa da se opravdamo verom Hristovom, a ne delima zakona;

Jer se delima zakona nikakvo telo neće opravdati. Ako li se mi koji tražimo da se opravdamo Hristom, nađosmo i sami grešnici, dakle je Hristos grehu sluga? Bože sačuvaj! Kako je moguće da mnogo puta provereni i silno posvedočeni apostol Petar 'posrne' u zabunu jevrejskih običaja i praznoverica? Pomišljam da su neki vernici 'iz obrezanja' padali u iskušenje da se odvrte od Jevanđelja našeg Spasitelja ako budu otvoreno ukoravani i ispravljani.

Ovde su Jevreji okruženi 'Hrišćanima iz neznabožaca' i neke praznoverice Jevreja otkrivene su kao slabosti a ne kao prednosti;

Ti slabi Hrišćani, u kojima je jevrejstvo još ukorenjeno, lako padaju u stare zamke duha prevare: „Naše prednosti“, umesto naša potpuna zavisnost od Hristove blagodati; „Naša pravednost po našem zakonu“, umesto neophodno potrebna milost spasenja u Hristu. Da li je moguće da im se naš brat Petar prividno i privremeno 'priključio'? Petar je primio prekor da bi slabi lakše prihvatili ispravljanje. Za Jevreje je bilo manje potresno da slede ukorenog Petra;

Teže bi im bilo ako bi oni sami bili javno i oštro suočeni sa nepobitnom Istinom Jevanđelja Spasenja **samo u Hristu, koje se prima samo verom i posvedočava samo vernošću**. Taj Novi Život je plod blagodati Oca u Sinu; ON u nama i mi u Njemu. Za 'obrezane' je lakše da se pridruže Petru kao vodećem Jevrejinu koji je makar privremeno popustio njihovom jevrejskom ponosu...

Imam poverenje u Gospodnjeg Duha Koji vodi i čuva Jovana: Jovan ne greši u svakodnevnom življenju obožavanjem ma čega i ma koga osim Jedinog Boga, našeg Tvorca i Spasitelja. Osećam da je anđeo 'ispravio' Jovana da ta ispravka bude ozbiljna i važna poruka svim učenicima do kraja sveta i veka:

Obožavanje pripada samo Bogu. Božiji anđeli ne primaju **sebi** obožavanje. Pravoverni sveti ne mogu prihvatiti sebi obožavanje ni od koga a sami obožavaju samo Boga.

Nisam našao u Pismu uputstvo ni opravdanje nekakve 'veze' sa drugima koji nisu više u životu u telu; koji su preseljeni u večnost. Značajno je za nas da se čuvamo idolopoklonstva i drugih prevara Neprijatelja i ljudskog zastranjivanja – udaljavanja - od jednostavnosti (čistote) Jevanđelja Hristovog. Deseti stih nas čuva da ne padamo u ljudske praznoverice; osigurava nas da sledimo veru apostola i obožavanje našeg Nebeskog Oca i Njegovog Jedinorodnog Sina, našeg Vlasnika.

Reči anđela su ohrabrenje i podsticaj svima nama koji često gledamo svoje nedostatke: anđeli, proroci i apostoli – svi su sluge i zajedničari sa svakim ko se celim srcem drži Hrista. Velika je povlastica i visoka čast u službi našeg Silnog Cara nad carevima i Gospoda nad gospodarima Kojeg obožava sva vojska nebeska i svi sveti na nebu i na zemlji. Pravoverna deca Nebeskog Oca blagoslovena su čvrstom Zajednicom u Duhu našeg Iskupitelja; i obožavaju GA duhom po Nauci Istine.

Reči: „Bogu se pokloni; jer je svedočanstvo Isusovo Duh Proroštva“, izražavaju pravo obožavanje u svetlu *Jovana 1: 1-3: Središte i Jezgro celokupne Reči Božije jeste Sam Bog. U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč. Ona beše u početku u Boga. Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo. Stvoritelj u početku Knjige, je Spasitelj u telu u knjigama Jevanđelja i, Car slave u knjizi Otkrivenja. Aliluja! Slavan je Bog naš! Otac čini sve da proslavi Svog Sina. Sin daje sve od Sebe za savršeno zadovoljstvo Svog Oca. Sveti Duh objavljuje i potvrđuje to savršeno jedinstvo, ljubav i blagodat u svoj Svojoj duhovnoj moći i nikad ne želi posebno, privatno, sebično priznanje sebi. Priroda Božanstva je sva nesebična, sva ljubav, davanje bez zahteva, zadovoljstvo u pružanju zadovoljstva.*

Osećam nesposobnost i nedostatak za izražavanje Božije naravi; uzdam se u Njega: ON nas menja ka sličnosti Njegovom Sinu da raste naša radost u Njemu. Blizu sam završetku mog zemaljskog putovanja i truda... Ako me naš Gospod zadrži duže na zemlji, želim da proučavam Sveta Pisma ponovo – od

početka – sa svim dosadašnjim shvatanjima - *šta je širina i dužina i dubina i visina, i pretežnija od razuma ljubav Hristova*, koja nas ispunjava svakom puninom Božijom.

U naručju Hristove ljubavi već ovde smo u predvorju Carstva. Ovo nas podseća na poslednju 'šetnju' Enoha u Stvaranju 5: 24. Gledajmo proroštva u tom svetlu. Vidimo Hrista u svim proročanstvima; a onda vidimo ispunjenje proročanstva u Isusu, Sinu Blagoslovenoga; Večnog Boga. Kakva slava, kakav sjaj! Duh Hrista govori nam kroz proroke i kroz apostole.

Kad smo obasjani Njegovim Duhom, naša duša procveta oduševljenjem očekivanja sledećeg koraka u naredno otkrivenje novog iskustva lepote Njegove Svetosti i otkrivanja Njegovog Božanstva, Veličanstva i prisustva. Stih 11 spušta nam Nebo, ili, nas uznosi u sjaj Hrista Isusa Koji uklanja senke.

11) I videh nebo otvoreno, i gle, konj beo, i koji seđaše na njemu zove se Veran i Istinit, i sudi po pravdi i vojuje.

Nebo je otvoreno Jelisiju da vidi vojsku našeg Cara (2. O Carevima 6: 15-17). Nebo je otvoreno Stefanu da vidi našeg Cara (Dela 7: 56). Nebo je otvoreno vernim poklonicima, obožavateljima Oca i Sina. Koliko osvajača u istoriji sveta su ušli u gradove koje su razorili; a kasnije su i sami bili uništeni sledećom najezdom? Pred nama je Car nad carevima i Gospod nad svima.

Svojim umiranjem u raspeću pokorio je našu smrt. Potpuno sam – bez vojnika i ljudskog oružja – razorio je strašnu tvrđavu prevare; da našim dušama osvane Njegovo oslobođenje. Beli konj ukazuje na svetost, čistotu i moć osvajanja. ON ne upotrebljava prazne pretnje i zaludna obećanja. ON je veran od temelja Večne Istine do Vrhha najviših otkrivenja – daleko preko granica našeg shvatanja. ON je Istinit, Veran i pravedan da ostvari sve na zadovoljstvo Svog Večnog Oca.

U Svojoj sili, pravednosti, svetosti i istini ON sudi: pravda, ili, osuđuje. Nikakav greh ne izbegne Njegovu osudu. Svaka pobuna pada pred Njegovom vlašću. Ni jedan među Njegovim iskupljenim i vernim ne izgubi se. Sve Njegove bitke završe se na isti način: Pobedom! Njegovo ratovanje protiv Začetnika Laži, od Edemskog Vrta do kraja sveta i veka, ima samo

jedan mogući završetak: večni triumf Istine, milosti, pravde, ljubavi i radosti nad obmanom, nasiljem, zlobom i očajem.

12-13) Oči su Mu kao plamen ognjeni; Na glavi Njegovoj krune mnoge, i imaše ime napisano, kog niko ne zna do On sam. I beše obučen u haljinu crvenu od krvi, i ime se Njegovo zove: Reč Božija.

Prvi grešnici sakrili su se među drveta u vrtu; ali ne izvan pogleda Njegovih sve-videćih očiju. Mnogi grešnici su pali pred Njim; ON je video u njima dušu koju samo ON može da spase. Pred Njim je Zlotvor prikazao sva carstva u lažnom sjaju greha. ON, Car večne slave, vidi prah, pepeo i jad duše.

Pilat Mu preti raspećem; ON vidi pobjedu i mnoštvo iskupljenih duša. Vavilon, velika bludnica, diči se svojim gadostima; ON vidi dim njene propasti; a Svoju Izabranicu ON odeva u Svoju pravednost. Na Njegovoj glavi su mnoge krune. Nasilnici sveta tame brane svoje krune svom svojom snagom; ipak – pre ili posle – izgube ih; često iznenada. Grešni vladari čine sve što mogu da otmu krune jedan drugom. Našem Knezu Mira Sva moć je dana na Nebu i na zemlji; u Mateju 28: 18.

Sve stvarne krune su Njegove! Naš Car nad carevima nema ni potrebu ni želju da otima krune tuđincima: sve istinske krune su Njegove samim svojim postanjem, oblikom, svrhom i vrednošću. Pred Njegovim Veličanstvom sve druge krune – sve lažne krune – padaju u prah i pepeo; baš kako i zaslužuju. Njegovo blagodatno Veličanstvo ima mnoge krune jer nema boljeg i prikladnijeg položaja za krune slave večne. Ali ON se ne naslađuje zadržavanjem kruna za Sebe.

ON Svoje krune umnožava da njima blagoslovi i slavom ukrasi Svoju Izabranicu. ON daje krunu neustrašivog istrajnog trpljenja za svedočanstvo u 2: 10; krunu zvezde jutarnje i moći pobjede u 2: 26 i 28; krune krotkog starešinstva u 4: 4; krunu proglašenja Jevanđelja u 6: 2. Od starine naš Gospod poklanja krune: u Izlasku 29: 6 je kruna pomazanja; u 39: 30 kruna posvećenosti Gospodu; u psalmu 65: 11 je kruna plodnosti; u 103: 4 je kruna Božije dobrote i milosti.

Sve večno-trajne krune pripadaju našem Caru nad carevima, Večno Živome!

On daje krune kako i kome hoće. Kogod primi krunu od Njega, svesrdno je položi pred presto Jagnjeta, jer svi znamo da je naš Knez Mira jedini dostojan svih kruna;

ON deli krune narodu svom. Njemu pripada moć, vlast, čast, slava i obožavanje u beskraj večnosti. Duh našeg Spasitelja i nas rasplamsava zahvalnim obožavanjem našeg Tvorca Koji nas je stvorio za Svoje zadovoljstvo; ON je naše blaženstvo. ON ima Ime poznato samo Njemu. Mi Ga znamo po imenima: naš Stvoritelj, Spasitelj, Iskupitelj i Vlasnik; Začetnik vere i Izvršitelj vernosti. Sa svim našim poznavanjem Gospoda i pored svog našeg iskustva kojim nas je blagoslovio, tek malo GA znamo.

Vrlo smo daleko od potpunog poznanja Toga Koji nas poznaje bolje nego što mi sami sebe poznajemo. U *Luci 10: 21-22 naš Gospod Isus radujući se u Duhu rekao je: Hvalim Te, Oče, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od premudrih i razumnih, a kazao si prostima. Da, Oče, jer je tako bila volja Tvoja. I okrenuvši se k'učenicima reče: Sve je meni predao Otac moj, i niko ne zna ko je Sin osim Oca, ni ko je Otac osim Sina, i ako Sin hoće kome kazati. On Se otkriva sve više - bez kraja.*

13) (On) beše obučen u haljinu crvenu od krvi, i ime se Njegovo zove: Reč Božija.

Čim mi razumemo koliko malo Ga poznajemo, On otkriva dublje, višlje i jasnije Svoju Ličnost i prirodu. Odeća Mu je crvena. U prethodnom stihu: Njegovo Ime niko ne zna – samo ON Sam! U ovom redu: Njegovo Ime je Reč Božija! Da li dovoljno znamo Njegovu Reč? Ne, nikad! Da li dovoljno ispunjavamo Njegove zapovesti? Ne, nikako! Da li smo sasvim odvojeni od sveta tame i greha? Ne, nikad! Od svega što činimo u Njegovo Ime, da li je bar nešto savršeno: kako ON čini? Ne, ništa! Da li su ove činjenice dovoljne da me ubede da razmislim i shvatim svoju stvarnost upoređenu sa Njegovom stvarnošću? Ja potrebujem neprestano učenje i neprekidnu svesnost ove Istine: Daleko sam od Njegovog Savršenstva! ON je uvek sasvim blizu i Njegova pomoć je uvek spremna!

Ozbiljnim i detaljnim razgledanjem svog srca i življenja i usrdnim molitvama za vernost Nauci našeg Učitelja i Nadzornika, ON ostvaruje u

meni sve što ja sam nikako ne mogu. Pojava Vernog i Istinitog Koji ima Ime napisano, nepoznato ljudima, poznato samo Njemu, REČ BOŽIJA, u odeći natopljenoj krvlju, jeste značajno rasvetljavanje našeg razumevanja u ovoj knjizi. Nesposoban sam da sve potpuno objasnim.

Ipak dajem neka zapažanja u nadanju da ću pomoći darovanije učenike u otvaranju ovih riznica. U *Luci 4: 5-7 Izvedavši Ga đavo na goru visoku pokaza Mu (Gospodu Isusu) sva carstva ovog sveta u trenuću oka, I reče Mu đavo: Tebi ću dati svu vlast ovu i slavu njihovu; meni je predana, i kome ja hoću daću je; Ako se Ti pokloniš preda mnom biće sve tvoje. Sotona se služi podmuklim lažima. Neprijatelj niti može niti je voljan da nešto da Gospodu. Iako su grešna carstva opoganjena uticajem i zamkama Zloga, ni jedno carstvo nije vlasništvo đavola. Đavo nema moć da postavlja vlasti ni da ih uklanja. Jedino Bog ima tu vlast (Jeremija 43: 10). *Gospodnja je zemlja i šta je god u njoj, Njegova je Vasiljena i sve što živi na njoj. On je na morima osnova, i posred reka utvrdi je (Psalam 24: 1-2).**

Otac Laži nudi Gospodu Isusu ukradene i unakažene reči. Duh prevare ne može zloupotrebljavati svoje obmane za dugo vreme. Naš Gospod ima Svoj način i vreme obračuna sa Neprijateljom na vidiku sve vojske nebeske i svih iskupljenih duša. U 18. glavi spisak zloupotrebe i gadosti Vavilona završen je 24. stihom: prolivanje krvi proroka, svetih i svih ubijenih na zemlji. Osuda za svako prolivanje krvi osuđuje Sotonu. Svi grešnici zaslužuju smrt.

Najveća odgovornost i krivica je na Začetniku i Uzročniku – đavolu - jer sve duše su vlasništvo Stvoritelja. Grešnici su ukradena, oteta i odmetništvom zagađena imovina Hrista. Krv svetih mučenika je Hristova krv. Mi smo udovi Njegovog Tela - iskupljena Izbranica koju ON priprema za svadbenu gozbu. Krvlju Svog ličnog, zemaljskog, tela ON je posvedočio njen otkup Žrtvom Božijeg Jagnjeta. U ovom (13.) stihu naš Car nad carevima pokazuje nam se u odeći natopljenoj krvlju.

Od kada vidimo Reč Božiju u objavi ili življenju istinitih svedoka, vidimo i prolivanje krvi svetih mučenika, i, gubitak večnog života svih koji odbace Jevanđelje. Sva krv je Gospodnja: na desnoj strani je Njegovo Telo – Njegova Crkva, a na levoj strani su uporni buntovnici; nepokorni Bogu. Za svu prolivenu krv naš Neprijatelj mora biti osuđen; Gospod, naš Pobjednik,

biće proslavljen. Opet se potvrđuje činjenica: Otkrivenje obasjava naše razumevanje celog Svetog Pisma – Reči Božije.

Njom nas Otac naš Nebeski blagosilja da rastemo u veri i poznanju Njegovog Jedinorodnog Sina, našeg Gospodara ljubavi i mira. Večni Otac nam objavljuje Svoju Sopstvenu slavu, veličinu i Veličanstvo u Svom Ljubljenom Sinu; jer su Otac i Sin jedno (Jovan 10: 30 & 17: 21). Kroz ovo Otkrivenje slava i lepota Oca i Sina obasjava nas osećajima nebeske dobrote i milosti.

14) Vojske nebeske idahu za Njim na konjima belim, obučene u svilu belu i čistu. Ko je sve uključen u vojske nebeske?

Da li su Avramovi borci bili uključeni u blagoslov Melhisedeka u Stvaranju 14: 18? U *Izlasku 12: 40-41* (zapisano je) *Baviše se sinovi Izrailjevi u Misiru četiri stotine i trideset godina. Kad se navrší četiri stotine i trideset godina, u isti dan izadoše sve vojske Gospodnje iz zemlje misirske.* Izrailj, Avramovo seme, vojska je Božija. U *Delima 18: 8-10* to ime obuhvata još više: čak i duše još pod jarmom greha nazvane su Božijim Narodom. *Korinćani mnogi slušahu, verovalaše i krstiše se. A Gospod reče Pavlu noću u utvari: Ne boj se, nego govori, i da ne učutiš; jer sam ja s tobom, i niko se neće usuditi da ti šta učini; jer ja imam veliki narod u ovom gradu.*

U Filibljanima 3: 20, naše je življenje (državljanstvo) na nebesima. U Efescima 2: 4-6 Bog ožive s'Hristom i nas koji bejasmó mrtvi od grehova i s'Njim vaskrse (blagodaću) i posadi na nebesima u Hristu Isusu.

Ista glava, stih 19 dopunjava: *Više niste tuđi i došljaci, nego živite sa svetima i domaći ste Bogu. Glava 3: 14-15 Priklanjam kolena svoja pred Ocem Gospoda našeg Isusa Hrista, po kome se sva čeljad i na nebesima i na zemlji zovu. U Jevrejima 12: 22-24 (Mi) pristupismo k'Sionskoj gori, i ka gradu Boga Živoga, Jerusalimu nebeskom, i mnogim hiljadama anđela, k'saboru i crkvi prvorodnih koji su napisani na nebesima, i Bogu, sudiji svih, i duhovima savršenih pravednika; Pristupiste k'Isusu – Posredniku zaveta novog, i krvi kropljenja, koja bolje govori negoli Aveljeva. Prema tome, verno svedočanstvo Hrišćana življenjem u telu već predskazuje budućnost u večnoj slavi. Nebeska vojska i pravoverni na zemlji jesu vojska Istog Cara.*

Sva vojska Gospodnja je zaodenuća pravednošću Hrista i naoružana Svetim Duhom za borbu u Njegovom boju pravde.

Naš Neprijatelj zna moć i snagu našeg Vladara. Đavo zna da je jedina mogućnost njegovog uspeha u našoj nevernosti našem Caru – u našem prihvatanju prevare. Jedinstvo u Hristovom Duhu je naša sigurnost, naš uspeh i naš napredak. Naše Lavovsko Jagnje, naš Car nad carevima, uvek je Pobednik protiv pretvornog lava koji samo riče u 1. Petrovoj 5: 8.

15-16) Iz usta Njegovih iziđe mač oštar, da njime pobije neznabošce; i On će ih pasti palicom gvozdеноm. On gazi kacu vina srdnje i gneva Boga Svedržitelja. On ima na haljini i na stegnu svom ime napisano: Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima.

Pomišljam da je dvosekli mač bio kao neko izvanredno oružje starih naroda. U *Jevrejima 4: 12 Reč Božija je živa, jaka, oštija od svakog mača oštrog s obe strane, i prolazi tja do rastavljanja duše, duha, zglavaka i mozga;*

Ona sudi mislima i pomislima srca. Najsilniji dvosekli mač se pojavljuje u 1: 16: *Iz usta Njegovih izlažase mač oštar s obe strane... Takođe u 2: 12 Tako govori Onaj što ima mač oštar s'obe strane... Jevrejima 4 govori nama – učenicima. Na kojoj strani mača smo mi: nekadašnji neprijatelji, ili, svoje glavi uporni buntovnici? Svi verni sledbenici našeg Velikog Pastira, vodeći svedoci Iskupljenog Stada, bili su 'posečeni' Dvoseklim Mačem Istine – u svom pokajanju. Njin život je to dokazao.*

Stvarnost novog života u Hristu potvrđena je odanošću Učenju našeg Velikog Učitelja – prema primeru svetih apostola. Jedan primer je u *Delima 2: 36-38. Tvrdo zato neka zna sav dom Izrailjev da je i Gospodom i Hristom Bog učinio ovog Isusa koga vi raspeste. A kad čuše, ražali im se u srcu, i rekoše Petru i ostalim apostolima: Šta ćemo činiti, ljudi braco? A Petar im reče: Pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za oprostjenje greha; i primićete dar Svetog Duha.*

Duše ovih novo-obračenih su prenete na desnu stranu: iz smrti u život. Naš Gospod nam je obznanio tu istinu u *Jovanu 5: 24; Zaista, zaista vam kažem: Ko moju reč sluša i veruje Onome koji je mene poslao, ima život večni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život. Jer Bog ne posla Sina svog na*

svet da sudi svetu, nego da se svet spase kroza Nj. Koji Ga veruje ne sudi mu se, a koji ne veruje već je osuđen, jer ne verova u Jedinorodnog Sina Božijeg (Jovan 3: 17-18).

Svi grešnici, uporni u preziranju Očinske blagodati u Hristu, srljaju prema 15. stihu: Iz usta Njegovih iziđe mač oštar, da njime pobije neznabošce. Isti mač Gospodnji razdvaja obraćene i pokorne od greha i smrti; a otseca uporne buntovnike od daljih prilika prezira Gospoda i Njegove blagodati. Kako je naš Car pobio narode Svojim mačem u prošlosti? Kako On to čini u sadašnjosti? Kako će to činiti u budućnosti? Ne znamo sve Njegove tajanstvene puteve, pa čak ni sva proroštva.

To malo što pratimo u našem kratkom iskustvu i kako vidimo u knjigama: Izlazak, Isus S. N., Dnevnici i O Carevima, svaka tvrđava zla ruši se u prah na reč Njegovu u vreme koje je On odredio. Koliko zlih vladara i okrutnih državnih uređenja su nastojali dugo vremena da iskorene pravoverne i unište celo Sveto Pismo? Uspeli su da unište sebe i svoja uređenja. Naš Gospod ima Svoju silnu moć da ograniči sile zla i da satre čudovišta koja se prikazuju kao svemoćni protivnici Jagnjeta.

Jagnje Božije ostaje naš Gospod zanavek! Mnoga velika carstva vladala su bezdušnom bezbožnošću i zbrisana su sa lica zemlje. Mnoge države đavolskom obešću progonile su verne učenike i, srušene su bez napada stranih vojnih sila. Neke moćne država su razorene 'prirodnim' nepogodama i strahotama.

Sva grešna uređenja sadrže sopstvenu propast – greh. Kako će „Verni i Istinity – Reč Božija“ - vladati gvozdenom palicom nad pobijenima Njegovim mačem? Neki učenici su nam iznosili u svojim svedočanstvima da su dugo vremena imali borbu da utišaju vapaj svoje duše. Dugo su se otimali da učine greh svojom metom i zadovoljstvom; ali Duh našeg Gospoda nastavlja da ih podseća na strašan kraj njihovog puta, na pravedni sud Božiji i na zadivljujuće spasenje u Hristu koje im se nudi samo dok je vreme milosti.

Neke vlasti su skupljale ogromno naoružanje i sredstva za osvajanje „celog sveta“. Njihovo oružje okrenulo se protiv njih. Njihovo bogatstvo propalo je

još u njihovo vreme pripreme. Neke „svetske sile“ propale su usred zaraćenih delova njine vojne moći. Naš Gospod je dopustio nekim njihovim jučerašnjim podržavateljima da postanu sutrašnji dželati. Iskupitelj naš podneo je strahotu gnjeva Svemoćnog Boga Sam na Sebi da iskupi i učini savršenom Svoju Izabranicu.

ON nju priprema da bude spremna za nebesku svadbenu gozbu – sastanak bez rastajanja i nepomućenu radost u beskraj večnosti. Ko će kao Bog! Ovde vidimo Hrista kao Sudiju u izvršavanju gnjeva savršenog Božijeg pravosuđa nad svima koji su prezreli Njegovu večnu ljubav a progonili i zlostavljali Njegovu ljubljenu Izabranicu. U Svom stvaranju ON začinje, stvara, dovršava i održava sve. U Svom delu spasenja ON je moćno Jagnje Božije, naš jedini Otkup i naša večna Nagrada.

U Svojim sudovima savršene pravde ON ostaje naš Car nad carevima i Gospod nad gospodarima, naš Nebeski Ženik duša; naša večna radost.

17-18) Videh jednog anđela gde stoji na suncu i povika glasom velikim govoreći svima pticama koje lete ispod neba: Dođite i skupite se na veliku večeru Božiju, da jedete mesa od careva, vojvoda, junaka, konja i od onih koji sede na njima i mesa od svih slobodnjaka i robova, i od malih i od velikih.

U Isaiji 13 je „Breme Vavilonu“. U stihovima 9. i 10.: Evo, ide dan Gospodnji ljuti s gnevom i jarošću da obrati zemlju u pustoš, i grešnike da istrebi iz nje. Jer zvezde nebeske i prilike nebeske neće pustiti svetlost svoju, sunce će pomrčati o rađanju svom, i mesec neće pustiti svetlost svoju. Jezekilj 39: 17-20 slično je anđelskom pozivu u ovom (17.) stihu Otkrivenja. Ovako govori Gospod Gospod, ti, sine čovečiji, reci pticama, svakojakim pticama i svim zverima poljskim: Skupite se i hodite, saberite se sa svih strana na žrtvu moju, koju koljem za vas, na veliku žrtvu na gorama Izrailjevim, i ješćete mesa i pićete krvi; Ješćete mesa junaka i pićete krvi knezova zemaljskih, ovnova, jaganjaca, jaraca, telaca i sve ugojene stoke vasanske. Ješćete pretiline da ćete se nasititi, i pićete krvi da ćete se opiti od žrtava mojih što ću vam naklati. Nasitićete se za mojim stolom konja i konjika, junaka i svakojakih vojnika, govori Gospod Gospod. Jezekilj 32: 2-8 slično je

predskazanje. *Nariči za Faraonom carem misirskim, i reci mu:*

Ti si kao lavić među narodima i kao zmaj u moru, i prolaziš reke svoje i mutiš vodu nogama svojim i gaziš po rekama njenim. Ovako veli Gospod Gospod: Razapeću ti mrežu svoju sa zborom mnogih naroda, i izvući će te u mojoj mreži. I ostaviću te na zemlji, i baciću te u polje i pustiću sve ptice nebeske da sedaju na te i nasitiću tobom zveri sa sve zemlje. I razmetnuću meso tvoje po gorama i napuniću doline gomilama od tebe. I zemlju gde plivaš napojiću krvlju tvojom do vrh gora; Potoci će biti puni tebe. I kad te ugasim, zastreću nebo, i zvezde na njemu pomračiti, sunce ću zakloniti oblakom, i mesec neće svetliti svetlošću svojom. Sva ću svetla videla na nebu pomračiti za tobom, i pustiću tamu na tvoju zemlju, govori Gospod Gospod. U Mateju 5: 45 je poziv Jevanđelja: Budite sinovi Oca svog koji je na nebesima; jer On zapoveda svom suncu, te obasjava i zle i dobre, i daje dažd pravednima i nepravednima. Reči Isaije 13 proriču mrak: nema više čekanja;

Stiglo je vreme suda. Potpuno odsustvo svetla pokazuje da je vreme milosti prošlo i bez odlaganja i ublažavanja strašna osuda se sručila na krivce. U *Otkrivenju 1: 16 lice Njegovo (Gospodnje) beše kao što sunce sija u sili svojoj*. Ovde u 19: 17 glasnik stoji u Hristovoj sjajnoj svetlosti Jevanđelja milosti i blagodati; a osuda bezakonja već je najavljena: poslednji sud je neodložan, neizbežan, glasan i jasan. Ova Istina je neuništiva od početka.

Odmah po prvom prestupu naš Gospod oglasi Svoju osudu i obećanje Otkupa Sobom. Od početka do kraja i sada na kraju u istoj jasnoj svetlosti otkrivaju se milost i pravda našeg Boga. U početku milost i osuda su narečene; na kraju poziva u milost, sud Božiji se izvršava. Sećamo se dva primera u *Luci 13: 1-5: U to vreme, pak, dođoše neki i kazaše za Galilejce kojih krv pomeša Pilat sa žrtvama njihovim. I odgovarajući Isus reče im: Mislite li da su ti bili najgrešniji od svih Galilejaca; Jer tako postradaše? Ne, kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi ćete tako izginuti. Ili onih osamnaest što na njih pade kula siloamska i pobi ih, mislite li da su oni najkrivlji bili od svih Jerusalimljana? Ne, kažem vam, Svi nepokajani tako ginu. U Otkrivenju 19: 17-21 objavljen je potpun poraz đavola;*

U jednom vojnom porazu: mrtva telesa su hrana lešinarima i grabljivim pticama (Jezekilj 32: 2-8). U 2. *Dnevnika 32* je još jedan sličan događaj. U 14.

stihu neprijatelj se nadima i preti: *Koji je između svih bogova onih naroda koje zatrše oci moji, mogao izbaviti svoj narod iz mojih ruku, da bi mogao vaš Bog vas izbaviti iz moje ruke?* U 21: *Gospod posla anđela, koji pobi sve junake, vojvode i knezove cara asirskog; (Car asirski) vrati se sa sramotom u svoju zemlju. I kad uđe u kuću svog boga, ubiše ga onde mačem koji iziđoše iz bedara njegovih.* Njegov bog nije ga spasao od njegovih sinova – krvnika kao i otac njihov. Naš Tvorac je stvorio bezgrešnog čoveka da upravlja stvorenim bezgrešnim svetom. U svom grešnom postojanju ljudi zloupotrebe i kvare Božije stvaranje dok ne padnu kao žrtve svojih grešnih dela. Otkrivenje nam ne javlja da će neki lešinari živeti posle poslednjeg suda. Spisak u 18. stihu uključuje sve označene zverinim žigom.

Ni jedan greh ne izbegne sud Božiji. Stolećima naš Spasitelj poziva: *Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti (Matej 11: 28).* *Koji dolazi k meni neću ga isterati napolje (Jovan 6: 37).* Grešnici GA ne slušaju ili progone NJEGA i Njegove verne glasnike. Na kraju, ili skorije, sva bezakonja i zlodela moraju se suočiti sa pravednim, neizbežnim i neumitnim sudom našeg Boga. Dok se dan milosti i spasenja blagodatcu bliži kraju, glasimo Jevanđelje pobožnim življenjem i svedočanstvom.

19) Videh zver i careve zemaljske i vojnike njihove skupljene da se pobiju s Onim što sedi na konju i s vojskama Njegovim.

Dve zaraćene strane nisu u prvom, ni u novom sukobu u prikazu koji gledamo sada; niti u 12: 7; čak ni u 2. Dnevnika 32. Prvi zapis o ovoj borbi i o ovom ratu vidimo u Edemskom Vrtu, drugi u Kainovim delima i rečima, treći u vreme Nojevo. Ovo poglavlje privodi nas bliže kraju borbe započete prvim padom, borbe Istine i usavršavanja protiv prevare i propasti.

20) Zver bi uhvaćena, i s njom lažni prorok koji učini pred njom znake kojima prevari one koji primiše žig zverin i koji se poklanjaju ikoni njenoj: živi biše bačeni oboje u jezero ognjeno, koje gori sumporom.

Ta silna zver 'uhvaćena'? Kad će se dogoditi taj veliki i odlučujući boj? Nikad? Još jedna tajna postaje još jedno otkrivenje. Pobunom Sotone, presto našeg Tvorca nikad nije bio uzdrman ili u ma kakvoj nesigurnosti. Moć Svemoćnog nikad nije ugrožena i nikad ne slabi.

ON je Svemoćan od večnosti – u beskraj večnosti. ON ima Svoj Božanski način koji ON izabere: kako i kada da nam dokaže đavolsku pokvarenost.

ON ostvari kraj svakom zlom delovanju – čim se navrši mera bezbožnosti koja opravdava pravednu osudu našeg Boga. Aliluja! U *Marku 8: 36-37* naš Gospod govori: *Kakva je korist čoveku ako zadobije sav svet, a duši svojoj naudi? Ili kakav će otkup dati čovek za dušu svoju?* Lažni proroci varaju čovečanstvo koje odbija milost Božiju. Lažni prorok ne može da opstane bez zveri. Oboje su samo robovi kako nas uči naš Spasitelj u *Jovanu 8: 34*. *Svaki koji čini greh rob je grehu.*

Lažni prorok je rob zveri. Zver robuje sopstvenoj pobuni protiv Boga. Bog je Jedini Koji daje i održava stvarnu i trajnu slobodu. Ni aždaja, niti zver, ni lažni prorok, niti iko među njihovim žrtvama prevare nisu stvarni upravitelji – vladari; svi su pobunjenici. Odluka našeg Nebeskog Oca je pobeda Istine nad ocem laži. Sin Blagoslovenoga, Svojom pravednom odanošću Večnom Ocu, svojim trpljenjem, smrću i vaskrsenjem, pobeđuje moć Zlonamernika.

Duh Sveti pobeđuje Neprijatelja u samom življenju dece Božije. Cela knjiga Otkrivenja (i celog Svetog Pisma) prosvetljuje nam um da vidimo blagodat i Veličanstvo našeg Cara. U toj svetlosti vidimo jasnije verne svedoke u Pismima: istrajne u trpljenju, spokojne i hrabre pred mučeničkom smrću; u sjaju Iskupitelja; ispunjene Svetim Duhom. U Hristu je Pobeda njihova i naša.

U Njemu je naš večni život, mir i radost. ON je naša Neizmerna Nagrada; naša večna slava. ON je naša pobednička snaga; naše obožavanje; jer večna slava i moć je Njegova zanavek! Kad smo mi Njegovi i ON je naš; ON je u nama i mi smo u Njemu! To je slava, to je mir i radost. ON čini sve, jer nas ljubi ljubavlju večnom.

21) Ostali pobijeni biše mačem Onog što sedi na konju, koji iziđe iz usta Njegovih: i sve se ptice nasitiše mesa njihovog.

Vidimo mač u *Jevrejima 4: 12* *Božija reč je živa, jaka, i oštija od svakog mača oštrog s obe strane, i prolazi tja do rastavljanja i duše i duha, i zglavaka i mozga, i sudi mislima i pomislima srca.* Najmoćniji dvosekli mač nam je pokazan u 1: 16 – iz usta Samog Sina Slave večne. U 2: 12 Vlasnik tog

mača zna svaki deo našeg bića i življenja. On je naš Pastir duša.

Svi verni sledbenici Vođe iskupljenog Stada, bili su posečeni dvoseklim mačem u svom pokajanju. Stvarnost novog života u Hristu potvrđena je vernošću Nauci našeg Gospoda i Vlasnika; kako nam prenose zapisana svedočanstva Njegovih vernih apostola. *Rimljanima 6: 2-13* nas utvrđuje na Temelju: *Koji umresmo grehu kako ćemo još živeti u njemu? Ili ne znate da svi koji se krstismo u Isusa Hrista, u smrt Njegovu krstismo se? Tako se s Njim pogrebosmo krštenjem u smrt; Da kao što usta Hristos iz mrtvih slavom Očevom, tako i mi u novom životu da hodimo. Jer kad smo jednaki s Njim jednakom smrću, bićemo i vaskrsenjem; znajući ovo da se stari naš čovek razape s Njime, da bi se telo grešno pokvarilo, da više ne bismo služili grehu. Jer koji umre oprost se od greha. A ako umresmo s Hristom, verujemo da ćemo i živeti s' Njim, znajući da Hristos usta iz mrtvih, već više ne umire; smrt više neće ovladati njime. Jer što umre, grehu umre jedanput; a što živi, Bogu živi. Tako i vi, prema tome, držite sebe da ste mrtvi grehu a živi Bogu u Hristu Isusu Gospodu našem. Tako, da ne caruje, greh u vašem smrtnom telu, da ga slušate u slastima njegovim; niti dajte udova svojih grehu za oružje nepravde; nego dajte sebe Bogu, kao koji ste živi iz mrtvih, i ude svoje Bogu za oružje pravde.*

Na kojoj strani dvoseklog mača smo mi? Da'l smo mi nekadašnji protivnici, grešnici 'pobijeni' osudom Reči Božije?

Da li smo oživali Njegovom blagodaću? Ili smo uporni buntovnici, spremni za taj isti mač da nas odseče kao neplodnu lozu u Jovanu 15: 6, i neprijatelji Cara u Luci 19: 27? *One moje neprijatelje koji nisu hteli da ja budem car nad njima, dovedite amo, i isecite preda mnom. Samozvani 'Sinovi carstva' izagnaće se u najkrajnju tamu; onde će biti plač i škrgut zuba. (Matej 8: 12) Doći će gospodar tog slugu u dan u koji se ne nada, i u čas kad ne misli. I raseći će ga napola, i daće mu platu kao i licemerima; onde će biti plač i škrgut zuba (Matej 24: 50-51). Nevaljalog slugu bacite u tamu najkrajnju; onde će biti plač i škrgut zuba (Matej 25: 30). Ne poznajem vas otkuda ste; odstupite od mene svi koji nepravdu činite. Onde će biti plač i škrgut zuba, kad vidite Avraama, Isaka, Jakova i sve proroke u carstvu Božijem, a sebe napolje isterane (Luke 13: 27-28).*

Naš Bog je blagodatan, milostiv i, pravedan.